

tale om, at vi skal lave en model for en fremtidig liberalisering.

Dorit Myltoft (RV):

Oliekrisen i begyndelsen af 1970'erne satte skub i bestræbelserne på at gøre Danmark selvforsynende med energi, og de største satsninger ske te på naturgas og vedvarende energi. Det er satsninger, som vi i dag har fået fuld valuta for, om jeg så må sige, for de har også givet anledning til udvikling af eksportartikler såsom vindkraft og udnyttelse af et brændstof som naturgas til produktion af både el og varme. Her er der virkelig tale om, at et godt hjemmemarked er til gavn for eksporterhvervene.

Dette lovforslag om naturgasforsyning skal afløse den eksisterende lov om naturgasforsyning, og det sker for at fremtidssikre forsyningsikkerhed, samfundsøkonomi og forbrugerbeskyttelse på en miljømæssigt forsvarlig måde, samtidig med at der gennemføres en åbning af gasmarkedet. I øvrigt vil jeg gerne sige, at de almindelige bemærkninger til lovforslaget indeholder en læseværdig gennemgang af naturgassektorens historiske opbygning.

Der tales meget om, at Danmark skal gå foran for at sætte kursen. Men det ville være alt for risikabelt, hvis Danmark åbnede gasmarkedet mere og hurtigere end de øvrige lande i EU, fordi der stadig er stor offentlig gæld i naturgasnettet, og fordi vi har en samfundsmæssig interesse i, at DONG kan opfylde sine langsigtede take or pay-forpligtelser. I Det Radikale Venstre er vi derfor tilfredse med den angivne gradvise markedsåbning, men vi vil aktivt følge udviklingen på det europæiske marked for at kunne vurdere, om der i løbet af nogle år er basis for en hurtigere markedsåbning.

Den nye struktur i gassektoren følger de samme retningslinjer som for elsektoren med de skyldige hensyn, der må tages på grund af de særlige vilkår for gas. Jeg tænker især på kravet om regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter for at undgå krydssubsidiering, sikringen af, at distributionssystemet forbliver i offentligt eje og kravene om effektivisering og energibesparelser. I Det Radikale Venstre er vi desuden meget tilfredse med, at der stadig skal satses på kraftvarme, og at decentrale kraftvarmeværker udgør et vigtigt element i energiforsyningen.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Det lovforslag, vi har at gøre med her, kan ikke komme bag på nogen. Forslaget er en parallel til den liberalisering, vi har oplevet på elområdet, med en markedsåbning på 30 pct. fra i år stigende til 43 pct. i 2008 i overensstemmelse med gasdirektivet fra EU.

Forslaget præsenteres med en lang række pæne ord, som beskriver formålet som værende forsyningsikkerhed, og der står også noget om samfundsøkonomi og miljø- og forbrugerbeskyttelse, men reelt handler det alene om, som der står, »effektivitetsfremmende prisreguleringer«.

Det gode spørgsmål er, som Enhedslisten ser det: Er der ikke tale om, at der er en udvikling på vej med blind makker? Hvorfor har vi så travlt med denne markedsåbning? Det kan bl.a. også være et spørgsmål til SF. Er vi længere med liberalisering på gasområdet end f.eks. Tyskland – sådan har jeg forstået det – og hvorfor så ikke i givet fald vente, gasdirektiv eller ej? For os er det et mysterium, hvorfor Danmark skal ligge i førerfeltet i stedet for at gå i forbund med de kræfter, der ikke ligger i førerfeltet, hvad markedsåbningen angår.

Danmark fik indlagt nogle muligheder i direktivet for en mere begrænset åbning. Det er vi fuldt ud opmærksomme på, og vi er også opmærksomme på, at det borgerlige Danmark vil sige i overensstemmelse med en række høringsvar: Jamen det er altså for lidt, og vi må videre ad den vej. Jeg synes, det er interessant, at Energistyrelsen hertil har bemærket, at når der ikke åbnes hurtigere, sker det – og jeg citerer – »i lyset af, at der er usikkerhed om udviklingen i det fremtidige europæiske gasmarked og de fremtidige muligheder for afsætning af naturgas i udlandet. Der eksisterer i dag ikke et egentligt gasmarked på det europæiske kontinent.« Og jeg citerer videre: »Der er usikkerhed om, hvorledes den reelle markedsåbning vil forløbe i de enkelte medlemslande.«

For os at se skulle den situation bruges til at medvirke til at spænde ben for en generel maksimal markedsåbning i EU. Vi mener, der findes en lang række politiske brudflader, ligesom vi jo tidligere har oplevet, at Frankrig har været modstander af elliberaliseringen. Her kunne man have brugt opbruddet eller i hvert fald usikkerheden om liberaliseringen til at lave en taktisk alliance med Frankrig, men sådan gik det ikke. Vi må konstatere, at man har sat nogle vældige kræfter i gang.